

KNJIGA PROROKA ZAHARIJE

GLAVA 1

Osmog meseca druge godine Darijeve, do|e re~ Gospodnja proroku Zahariji, sinu Varahije sina Idovog govore}i:

1:2 Gospod se vrlo razgnevi na oce va{e.

1:3 Zato im reci: Ovako veli Gospod nad vojskama: Vratite se k meni, govori Gospod nad vojskama, i ja }u se vratiti k vama, veli Gospod nad vojskama.

1:4 Ne budite kao oci va{i, kojima vikahu pre|a{nji proroci govore}i: Ovako veli Gospod nad vojskama: Vratite se sa zlih puteva svojih i od zlih dela svojih; ali ne poslu{a{e niti pazi{e na me, govori Gospod.

1:5 Oci va{i gde su? I ti proroci `ive li doveka?

1:6 Ali re~i moje i uredbe moje koje zapovedah slugama svojim prorocima ne stigo{e li oce va{e? Te se oni obrati{e i reko{e: Kako Gospod nad vojskama be{e namislio u~initi nam prema putevima na{im i po delima na{im, tako nam u~ini.

1:7 Dvadeset ~etvrtog dana jedanaestog meseca, a to je mesec Savat, druge godine Darijeve, do|e re~ Gospodnja proroku Zahariji sinu Varahije sina Idovog govore}i:

1:8 Videh no}u, a to ~ovek jaha{e na konju ri|em, i staja{e me|u mirtama koje behu u dolu, a za njim behu konji ri|i, {areni i beli.

1:9 I rekoh: [ta je ovo, gospodaru moj? A an|eo koji govora{e sa mnom re~e mi: Ja }u ti pokazati {ta je ovo.

1:10 Tada ~ovek koji staja{e me|u mirtama progovori i re~e: Ovo su koje posla Gospod da obilaze zemlju.

1:11 I oni progovori{e an|elu Gospodnjem koji staja{e me|u mirtama, i reko{e: Mi obi|osmo zemlju, i gle, sva zemlja po~iva i mirna je.

1:12 Tada an|eo Gospodnji odgovori i re~e: Gospode nad vojskama, kad }e{ se ve} smilovati Jerusalimu i gradovima Judinim, na koje se gnevi{ ve} sedamdeset godina?

1:13 A Gospod odgovori an|elu koji govora{e sa mnom, dobrim re~ima, milim re~ima.

1:14 I re~e mi an|eo koji govora{e sa mnom: Vi~i i reci: Ovako veli Gospod nad vojskama: Revnujem za Jerusalem i za Sion veoma.

1:15 I gnevim se silno na narode bezbri`ne, jer se malo razgnevih, a oni pomogo{e na zlo.

1:16 Zato ovako veli Gospod: Obratih se k Jerusalimu milo}u, dom }e se moj opet sazidati u njemu, govori Gospod nad vojskama, i u`e }e se zategnuti preko Jerusalima.

1:17 Jo{ vi~i i reci: Ovako veli Gospod nad vojskama: Opet }e gradovi moji obilovati dobrom, i Gospod }e opet ute{iti Sion i opet }e izabrati Jerusalim.

1:18 Tada podigoh o~i svoje i videh, i gle, ~etiri roga.

1:19 I rekoh an|elu koji govora{e sa mnom: [ta je to? A on mi re~e: To su rogovi koji razmetnu{e Judu, Izrailja i Jerusalim.

1:20 Potom pokaza mi Gospod ~etiri kova~a.

1:21 I rekoh: [ta su ti do{li da rade? A on odgovori i re~e: Ono su rogovi koji razmetnu{e Judu da niko ne podi`e glave; a ovi do|o{e da ih upla{e, da

odbiju rogove narodima, koji podigo{e rog na zemlju Judinu da je razmetnu.

GLAVA 2

Opet podigoh o~i svoje i videh, i gle, ~ovek, i u ruci mu u`e mera~ko.

2:2 I rekoh: Kuda ide{? A on mi re~e: Da izmerim Jerusalim da vidim kolika mu je {irina i kolika mu je du`ina.

2:3 I gle, an|eo koji govora{e sa mnom iza|e, i drugi an|eo iza|e mu na susret.

2:4 I re~e mu: Tr~i. Govori onom mladi}u i reci: Jerusalimljani }e se naseliti po selima radi mno{tva ljudi i stoke {to }e biti u njemu.

2:5 I ja }u mu, govori Gospod, biti zid ognjen unaokolo i bi}u za slavu usred njega.

2:6 Ej, ej, be`ite iz zemlje severne, govori Gospod, jer vas razasuh u ~etiri vetra nebeska, govori Gospod.

2:7 Ej Sione, koji sedi{ kod k}eri vavilonske, izbavi se.

2:8 Jer ovako veli Gospod nad vojskama: Za slavom posla me k narodima, koji vas opleni{e; jer ko ti~e u vas, ti~e u zenicu oka Njegovog.

2:9 Jer evo, ja }u mahnuti rukom svojom na njih, i bi}e plen slugama svojim, i pozna}ete da me je poslao Gospod nad vojskama.

2:10 Pevaj i veseli se, k}eri sionska, jer evo ja idem i nastava}u usred tebe, govori Gospod.

2:11 I mnogi }e se narodi prilepiti ka Gospodu u taj dan, i bi}e mi narod, i ja }u nastavati usred tebe, i pozna}e{ da me je poslao k tebi Gospod nad vojskama.

2:12 I Gospod }e naslediti Judu, svoj deo, u zemlji svetoj, i opet }e izabrati Jerusalim.

2:13 Neka }uti svako telo pred Gospodom, jer usta iz svetog stana svog.

GLAVA 3

Posle mi pokaza Isusa, poglavara sve{teni~kog, koji staja{e pred an|elom Gospodnjim, i So-

tonu, koji mu staja{e s desne strane da ga pre.

3:2 A Gospod re~e sotoni: Gospod da te ukori, Sotono, Gospod da te ukori koji izabra Jerusalim. Nije li On glavnja istrgnuta iz ognja?

3:3 A Isus be{e obu~en u haljine prljave, i staja{e pred an|elom.

3:4 A on progovori i re~e onima koji stajahu pred njim: Skinite s njega te prljave haljine. I re~e mu: Vidi, uzeh s tebe bezakonje tvoje, i obukoh ti nove haljine.

3:5 I rekoh mu: Neka mu metnu ~istu kapu na glavu. I metnu{e mu ~istu kapu na glavu, i obuko{e mu haljine; a an|eo Gospodnji staja{e.

3:6 I an|eo Gospodnji zasvedo~i Isusu govore}i:

3:7 Ovako veli Gospod nad vojskama: Ako uzide{ mojim putevima, i ako uzdr`i{ {ta sam naredio da se dr`i, tada }e{ ti suditi domu mom i ~uva}e{ tremove moje, i da}u ti da hoda{ me|u ovima {to stoje.

3:8 ^uj Isuse, poglavaru sve{teni~ki, ti i drugovi tvoji {to sede pred tobom, jer su ti ljudi ~udo: evo ja }u dovesti slugu svog, klicu.

3:9 Jer gle, kamen koji metnuh pred Isusa na tom je jednom kamenu sedam o~iju; gle, ja }u ga otesati, govori Gospod nad vojskama, i uze}u bezakonje te zemlje u jedan dan.

3:10 U taj dan, govori Gospod nad vojskama, zva}ete svaki bli`njeg svog pod vinovu lozu i pod smokvu.

GLAVA 4

Potom vrati se an|eo koji mi govora{e, i probudi me kao ~oveka koji se budi oda sna.

4:2 I re~e mi: [ta vidi{? A ja rekoh: Vidim, eto, sve}njak sav od zlata, i gore na njemu ~a{a, i sedam `i`aka njegovih na njemu, i sedam levaka za sedam `i`aka {to su gore na njemu,

4:3 I dve masline uza nj, jedna s desne strane ~a{i a jedna s leve.

4:4 I progovorih an|elu koji govora{e sa mnom, i rekoh: [ta je to, gospodaru moj?

4:5 A an|eo koji govora{e sa mnom odgovori i re~e mi: Zar ne zna{ {ta je to? I rekoh: Ne, gospo-
daru moj.

4:6 A on odgovori i re~e mi govore}i: To je re-
Gospodnja Zorovavelju: ne silom ni krepo{}u nego
Duhom mojim, veli Gospod nad vojskama.

4:7 [ta si ti, goro velika, pred Zorovaveljem?
Ravnica; i on }e izneti najvi{i kamen, s usklicima:
Milost, milost njemu.

4:8 I do|e mi re~ Gospodnja govore}i:

4:9 Ruke Zorovaveljeve osnova{e ovaj dom, ru-
ke }e njegove i dovr{iti, i pozna}e{ da me je Go-
spod nad vojskama poslao k vama.

4:10 Jer ko je prezreo dan malih stvari? Jer }e se
radovati kad vidi kamen mera~ki u ruci Zorovave-
lju, onih sedam o~iju Gospodnjih koji prelaze svu
zemlju.

4:11 Tada odgovaraju}i rekoh mu: [ta su one
dve masline s desne strane sve}njaku i s leve?

4:12 I opet progovorih i rekoh mu: [ta su one
dve gran~ice maslinove, {to su me|u dva levka zla-
tna, koji to~e zlato?

4:13 I re~e mi govore}i: Zar ne zna{ {ta je to? A
ja rekoh: Ne, gospo-
daru moj.

4:14 Tada re~e: To su dve masline koje stoje
kod Gospoda sve zemlje.

GLAVA 5

Potom opet podigoh o~i svoje i videh; a to knji-
ga le}a{e.

5:2 I on mi re~e: [ta vidi{? A ja rekoh: Vidim
knjigu gde leti, du`ina joj dvadeset lakata, a {irina
deset lakata.

5:3 Tada mi re~e: To je prokletstvo koje iza|e
na svu zemlju, jer svaki koji krade istrebi}e se po
njoj s jedne strane, i koji se god kune krivo istrebi-
}e se po njoj s druge strane.

5:4 Ja }u je pustiti, govori Gospod nad vojska-
ma, te }e do}i na ku}u lupe`u i na ku}u onome koji
se kune mojim imenom krivo, i staja}e mu usred
ku}e i satr}e je, i drvlje joj i kamenje.

5:5 Potom izi|e an|eo koji govora{e sa mnom, i
re~e mi: Podigni o~i svoje i vidi {ta je ovo {to izla-
zi.

5:6 A ja rekoh: [ta je? A on re~e: To je efa {to
izlazi. I re~e: To im je bezbo`nost po svoj zemlji.

5:7 I gle, podiza{e se talanat olova, i jedna `ena
se|a{e usred efe.

5:8 I on re~e: To je bezbo`nost. I vr`e je usred
efe, i vr`e onaj komad olova odozgo na `drelo joj.

5:9 I podigoh o~i svoje i videh, a to dve `ene
izla`ahu, i vetar im be{e bod krilima, a krila im be-
hu kao u rode, i digo{e efu me|u zemlju i nebo.

5:10 I rekoh an|elu koji govora{e sa mnom: Ku-
da one nose efu?

5:11 A on mi re~e: Da joj na~ine ku}u u zemlji
Senaru; i onde }e se namestiti i postaviti na svoje
podno`je.

GLAVA 6

Potom opet podigoh o~i svoje, i videh, a to ~e-
tvora kola izla`ahu izme|u dve gore, a te gore
behu od bronce.

6:2 U prvim kolima behu konji ri|i, a u drugim
kolima konji vrani,

6:3 A u tre}im kolima konji beli, a u ~etvrtim
kolima konji {areni, jaki.

6:4 I progovoriv{i rekoh an|elu koji govora{e sa
mnom: [ta je to, gospo-
daru moj?

6:5 A an|eo odgovori i re~e mi: To su ~etiri ve-
tra nebeska, koji izlaze ispred Gospoda sve zemlje,
gde staja{e.

6:6 Konji vrani {to su u jednim, oni idu u sever-
nu zemlju; a beli idu za njima, a {areni idu u ze-
mlju ju`nu.

6:7 I jaki iza{av{i hte{e da idu i prolaze zemlju; i
re~e: Idite prolazite zemlju. I stado{e prolaziti ze-
mlju.

6:8 Tada me zovnu, i re~e mi: Vidi, koji otido{e
u zemlju severnu, umiri{e duh moj u zemlji sever-
noj.

6:9 Potom mi do|e re~ Gospodnja govore}i:

6:10 Uzmi od roblja, od Heldaja i od Tovije i od Jedaje, koji do|o{e iz vavilonske, pa do|i istog dana i u|i u dom Josije, sina Sofonijinog.

6:11 Uzmi srebra i zlata, i na~ini vence, i metni na glavu Isusu, sinu Josedekovom, poglavaru sve{teni~kom.

6:12 I reci mu govore}i: Ovako veli Gospod nad vojskama: Evo ~oveka, kome je ime Klica, koja }e klijati s mesta svog i sagra}e crkvu Gospodnju.

6:13 Jer }e On sagra}iti crkvu Gospodnju, i nosi}e slavu, i sede}e i vladati na svom prestolu, i bi}e sve{tenik na prestolu svom, i savet mirni bi}e me|u obema.

6:14 I venci neka budu Elemu i Toviji i Jedaji i Henu, sinu Sofonjinom za spomen u crkvi Gospodnjoj.

6:15 I koji su daleko do}i, }e i gradi}e crkvu Gospodnju, i pozna}ete da me je Gospod nad vojskama poslao k vama. I to }e biti ako uzaslu{ate glas Gospoda Boga svog.

GLAVA 7

Potom ~etvrte godine cara Darija do|e re~ Gospodnja Zahariji ~etvrtog dana devetog meseca, Hasleva,

7:2 Kad posla{e u dom Bo`ji Sarasara i Rege-meleha i ljude svoje da mole Gospoda,

7:3 I da govore sve{tenicima, koji behu u domu Gospoda nad vojskama, i prorocima, i ka`u: Ho}emo li plakati petog meseca odvajaju}i se, kako ~inismo ve} toliko godina?

7:4 I do|e mi re~ Gospodnja Govore}i:

7:5 Ka`i svemu narodu zemaljskom i sve{tenicima, i reci: Kad postiste i tu`iste petog i sedmog meseca za sedamdeset godina, eda li meni postiste?

7:6 A kad jedete i pijete, ne jedete li i ne pijete li sami?

7:7 Nisu li to re~i koje je Gospod proglasio preko pre|a{njih proroka, kad Jerusolim be{e naseljen i miran i gradovi njegovi oko njega, i kad be{e naseljen ju`ni kraj i ravnica?

7:8 Do|e re~ Gospodnja Zahariji govore}i:

7:9 Ovako govori Gospod nad vojskama: Sudite pravo i budite milostivi i `alostivi jedan drugom.

7:10 I ne ~inite krivo udovici ni siroti, inostrancu ni siromahu, i ne mislite zlo jedan drugom u srcu svom.

7:11 Ali ne hte{e slu{ati, i uzmakoe ramenom natrag, i zatisko{e u{i svoje da ne ~uju.

7:12 I srcem svojim otvrdnu{e kao dijamant da ne ~uju zakona i re~i koje sla Gospod nad vojskama duhom svojim preko proroka pre|a{njih; zato do|e velik gnev od Gospoda nad vojskama.

7:13 Zato kao {to On vika, a oni ne slu{a{e, tako i oni vika{e a ja ih ne slu{ah, govori Gospod nad vojskama.

7:14 Nego ih razmetnuh vihorom po svim narodima, kojih ne pozna{e, i zemlja opuste iza njih da niko u nju ne doho|a{e niti se iz nje vra}a{e, i obrati{e milu zemlju u pusto{.

GLAVA 8

Opet do|e re~ Gospoda nad vojskama govore}i:

8:2 Ovako veli Gospod nad vojskama: Revnujem za Sion velikom revno{u, i velikim gnevom revnujem za nj.

8:3 Ovako veli Gospod: Vratih se u Sion i naselih se usred Jerusalama, i Jerusolim }e se zvati grad istiniti, i gora Gospoda nad vojskama sveta gora.

8:4 Ovako veli Gospod nad vojskama: Opet }e sedeti starci i starice po ulicama jerusalimskim, svako sa {takom u ruci od velike starosti.

8:5 I ulice }e gradske biti pune deti}a i devojaka, koje }e se igrati po ulicama.

8:6 Ovako veli Gospod nad vojskama: Ako je ~udno u o~ima ostatku tog naroda u ovo vreme, eda li }e biti ~udno i u mojim o~ima? Govori Gospod nad vojskama.

8:7 Ovako veli Gospod nad vojskama: Evo, ja }u izbaviti svoj narod iz zemlje isto~ne i zemlje zapadne.

8:8 I dove{}u ih, i oni }e nastavati usred Jerusallima, i bi}e mi narod i ja }u im biti Bog, istinom i pravdom.

8:9 Ovako veli Gospod nad vojskama: Neka vam se ukrepe ruke koji slu{}ate u ovo vreme ove re-i iz usta proro~kih od dana kad se osnova dom Gospoda nad vojskama da se sazida crkva.

8:10 Jer pre tih dana ne be{}e plate ni za ~oveka ni za `ivin-e, niti be{}e mira od neprijatelja ni onome koji odlad`a{}e ni onome koji dolad`a{}e i pustih sve ljude jednog na drugog.

8:11 A sada ne}u biti kao pre ostatku tog naroda, govori Gospod nad vojskama.

8:12 Nego }e usev biti miran, vinova }e loza nositi plod svoj, i zemlja }e ra|ati rod svoj, i nebo }e davati rosu svoju; i sve }u to dati u nasledstvo ostatku tog naroda.

8:13 I kao {to bijaste uklin me|u narodima, dome Judin i dome Izrailjev, tako }u vas izbaviti te }ete biti blagoslov, ne bojte se, neka vam se okrepe ruke.

8:14 Jer ovako veli Gospod nad vojskama: Kao {to vam namislih zlo u-initi, kad me razgnevi{}e oci va{i, Veli Gospod nad vojskama, i ne raskajah se,

8:15 Tako opet u ove dane namislih da dobro ~inim Jerusallimu i domu Judinom; ne bojte se.

8:16 Ovo je {ta treba da ~inite: govorite istinu jedan drugom, sudite pravo i mirno na vratima svojim;

8:17 I ne mislite jedan drugom zlo u srcu svom, i ne ljubite krive zakletve, jer na sve to mrzim, govori Gospod.

8:18 Potom, do|e mi re~ Gospoda nad vojskama govore}i;

8:19 Ovako veli Gospod nad vojskama: Post ~e-tvrtog meseca, i post petog i post sedmog i post desetog obrati}e se domu Judinom u radost i veselje i u praznike vesele; ali ljubite istinu i mir.

8:20 Ovako veli Gospod nad vojskama: Jo{ }e dolaziti narodi i stanovnici mnogih gradova;

8:21 Dolazi}e stanovnici jednog u drugi govore}i. Hajdemo da se molimo Gospodu i da tra`imo Gospoda nad vojskama; idem i ja.

8:22 Tako }e do}i mnogi narodi i silni narodi da tra`e Gospoda nad vojskama u Jerusallimu i da se mole Gospodu.

8:23 Ovako veli Gospod nad vojskama: U to }e vreme deset ljudi od svih jezika narodnih uhvatiti jednog Judejca za skut govore}i: Idemo s vama, jer ~ujemo da je Bog s vama.

GLAVA 9

Breme re~i Gospodnje zemlji Adrahu i Damasku, gde }e po~inuti, jer je Gospodnje oko na ljudima i na svim plemenima Izrailjevim.

9:2 I Emat }e zahvatiti, i Tir i Sidon, ako i jesu veoma mudri,

9:3 I Tir sagradi sebi grad, i sabra srebra kao praha, i zlata kao kala po putu.

9:4 Gle, Gospod }e ga oterati i vr}i }e u more silu njegovu, i on }e ognjem izgoreti.

9:5 Askalon }e videti i upla{i}e se, i Gaza }e se vrlo uzmu~iti, i Akaron, {to ga osramoti nadanje njegovo, i poginu}e car u Gazi; i Askalon se ne}e naseliti.

9:6 I u Azotu }e sedeti tu|in, i ponos }u filistejski zatrti.

9:7 I ukloni}u krv njihovu od usta njihovih, i gadove njihove iz zuba njihovih, i ko ostane bi}e i on Boga na{eg i bi}e kao poglavar u Judi, a Akaron kao Jevusejac.

9:8 I postavi}u logor kod doma svog suprot vojsci, suprot onima koji odlaze i dolaze, i nastojnik ne}e vi{}e prolaziti kroz njih, jer sada pogledah svojim o~ima.

9:9 Raduj se mnogo, k}eri sionska, podvikuj, k}eri jerusalimska; evo, Car tvoj ide k tebi, pravedan je i spasava, krotak i ja{}e na magarcu, i na magaretu, mladetu magari~inom.

9:10 Jer }u istrebiti iz Jefrema kola i iz Jerusallima konje; i istrebi}e se luk ubojiti; i On }e kazivati mir narodima, i vlast }e mu biti od mora do mora i od reke do krajeva zemaljskih.

9:11 A ti, za krv zaveta tvog pustih su`nje tvoje iz jame, gde nema vode.

9:12 Vratite se ka gradu, su`nji, koji se nadate, jo{ ti i danas javljam da }u ti platiti dvojinom.

9:13 Jer zapeh sebi Judu kao luk, i napunih Jefrema, i podigoh sinove tvoje, Sione, na sinove tvoje, Javane, i u~inih te da si kao ma~juna~ki.

9:14 I Gospod }e se pokazati nad njima, i strela }e Njegova iza}i kao munja, i Gospod }e Gospod zatrubiti u trubu i po}i }e s vihorima ju`nim.

9:15 Gospod nad vojskama zaklanja}e ih, i oni }e jesti pogaziv{i iz pra}e, i pi}e podvikuju}i kao od vina, i bi}e puni kao ~a{a, kao uglovi od oltara.

9:16 I Gospod Bog njihov izbavi}e ih u taj dan kao stado svog naroda, jer }e se kamenje u vencu podignuti u zemlji njegovoj.

9:17 Jer koliko }e biti dobro njegovo i kolika lepota njegova! Od `ita }e rasti momci, a od slatkog vina devojke.

GLAVA 10

I {tite od Gospoda da`da u vreme poznog da`da, Gospod }e pustiti munje, i da}e vam izobila da`da i svakome trave u polju.

10:2 Jer likovi govore ni{tavilo i vra-i vide la` i govore zaludne sne, te{e ta{tinom; zato otido{e kao stado, i ojadi{e se, jer ne be{e pastira.

10:3 Gnev se moj raspali na pastire, i pokarah jarce; jer Gospod nad vojskama obi|e stado svoje, dom Judin, i u~ini da su mu kao konj oki}en za boj.

10:4 Od Njega je ugao, od Njega kolje, od Njega luk ubojiti, od Njega izlazi i svaki nastojnik.

10:5 I oni }e biti kao junaci, gazi}e u boju kao blato po ulicama, i bi}e se, jer je Gospod s njima, i koji ja{u na konjima osramoti}e se.

10:6 I ukrepi}u dom Judin, i dom }u Josifov spasti, i dove{u ih natrag, jer mi ih je `ao, i bi}e kao da ih nisam odbacio, jer sam ja Gospod Bog njihov i usli{i}u ih.

10:7 I oni od Jefrema bi}e kao junak, i srce }e im biti celo kao od vina, i sinovi njihovi vide}e i veseli}e se, i srce }e im se radovati o Gospodu.

10:8 Zazvi`da}u im i sabra}u ih, jer }u ih izbaviti, i oni }e se umno`iti kao {to su se bili umno`ili.

10:9 I raseja}u ih me|u narode da se u dalekim mestima opominju mene, i `ive}i sa sinovima svojim da se vrate.

10:10 I dove{u ih natrag iz zemlje misirske, i sabra}u ih iz asirske, i dove{u ih u zemlju galadsku i na Livan; i ne}e im biti dosta mesta.

10:11 I od teskobe }e pre}i preko mora, i razbi}e vale u moru, i sve }e dubine reci presahnuti, i obo-ri}e se ponos asirski i palica }e se misirska uzeti.

10:12 I ukrepi}u ih Gospodom, i oni }e hodati u ime Njegovo, govori Gospod.

GLAVA 11

O tvori, Livane, vrata svoja, i oganj neka pro`dre kedre tvoje.

11:2 Ridaj, jelo, jer pade kedar, jer krasnici propado{e; ridajte, hrastovi vasanski, jer se pose~e {uma ogra|ena.

11:3 Stoji jauk pastira, jer se zatre slava njihova; stoji rika lavova, jer se opusto{i ponos jordanski.

11:4 Ovako veli Gospod Bog moj: Pasi ovce klanice,

11:5 Koje ubijaju oni koji ih dr`e, niti ih ko kri- vi, i koji ih prodaju govore: Blagosloven da je Gospod, obogatih se; i koji ih pasu, nijedan ih ne `ali.

11:6 Zato ne}u vi{e `aliti stanovnika zemaljskih, govori Gospod, nego }u, evo predati jednog drugom u ruke i u ruke caru njihovom, i oni }e potrti zemlju, a ja je ne}u izbaviti iz ruku njihovih.

11:7 I pasoh ovce klanice, nevoljne od stada, i uzev{i dva {tapa nazvah jedan blagost, a drugi nazvah sveza, i pasoh stado.

11:8 I pogubih tri pastira za mesec dana, jer se du{a moja lju}a{e na njih, i du{a njihova mr`a{e na me.

11:9 I rekoh: Ne}u vas vi{e pasti; koja pogine neka pogine, i koja propadne neka propadne, i koje ostanu neka jedu meso jedna drugoj.

11:10 I uzeh svoj {tap, blagost, i slomih ga da ukinem zavet svoj koji u~inih sa svim narodima.

11:11 I ukide se onog dana, i nevoljni od stada, koji gledahu na me, pozna{e doista da be{e re~ Gospodnja.

11:12 I rekoh im: Ako vam je drago, dajte mi moju platu; ako li nije nemojte; i izmeri{e mi platu, trideset srebrnika.

11:13 I re~e mi Gospod: Baci lon~aru tu ~asnu cenu kojom me proceni{e. I uzev{i trideset srebrnika bacih ih u dom Gospodnji lon~aru.

11:14 Potom slomih drugi {tap svoj, svezu, da ukinem bratstvo izme|u Jude i Izrailja.

11:15 I Gospod mi re~e: Uzmi jo{te opravu bezumnog pastira.

11:16 Jer evo ja }u podignuti pastira u zemlji, koji ne}e obilaziti one koji ginu, ne}e tra`iti neja-ke, niti }e le~iti ranjene, niti }e nositi sustale, nego }e jesti meso od pretilih, i papke }e im kidati.

11:17 Te{ko pastiru nikakvom, koji ostavlja stado! Ma~ mu je nad mi{icom i nad desnim okom; mi{ica }e mu usahnuti i desno }e mu oko potamneti.

GLAVA 12

Breme re~i Gospodnje za Izrailja. Govori Gospod, koji je razapeo nebesa i osnovao zemlju, i stvorio ~oveku duh koji je u njemu:

12:2 Evo, ja }u u~initi Jerusalem ~a{om za opijanje svim narodima unaokolo, koji }e opsesti Jerusalem ratuju}i na Judu.

12:3 I u taj }u dan u~initi Jerusalem te{kim kamenom svim narodima; koji ga god budu hteli dignuti, satr}e se, ako bi se i svi narodi zemaljski sabrali na nj.

12:4 U taj }u dan, govori Gospod, u~initi da svi konji budu pla{ljivi i svi konjanici bezumni; i otvori}u o~i svoje na dom Judin, i oslepi}u sve konje narodima.

12:5 Te }e govoriti glavari Judini u srcu svom: Jaki su mi stanovnici jerusalimski Gospodom nad vojskama, Bogom svojim.

12:6 U onaj }u dan u~initi da glavari Judini budu kao ognji{te u drvima i kao lu~ zapaljen u snopovima, te }e pro`dreti i nadesno i nalevo sve narode unaokolo, a Jerusalem }e jo{ ostati na svom mestu, u Jerusalemu.

12:7 I Gospod }e sa~uvati {atore Judine najpre, da se ne di`e nad Judom slava doma Davidovog i slava stanovnika jerusalimskih.

12:8 U onaj }e dan Gospod zaklanjati stanovnike jerusalimske, i najslabiji me|u njima bi}e u taj dan kao David, i dom }e Davidov biti kao Bog, kao an|eo Gospodnji pred njima.

12:9 I u taj dan tra`i}u da istrebim sve narode koji do|u na Jerusalem;

12:10 I izli}u na dom Davidov i na stanovnike jerusalimske duh milosti i molitava, i pogleda}e na mene kog probodo{e; i plaka}e za njim kao za jedincom, i tu`i}e za njim kao za prvencem.

12:11 U ono }e vreme biti tu`njava velika u Jerusalemu kao tu`njava u Adadrimonu, u polju migdonskom.

12:12 I tu`i}e zemlja, svaka porodica napose; porodica doma Davidovog napose, i `ene njihove napose; porodica doma Natanovog napose, i `ene njihove napose;

12:13 Porodica doma Levijevog napose, i `ene njihove napose; porodica Semejeva napose, i `ene njihove napose;

12:14 Sve ostale porodice, svaka napose, i `ene njihove napose.

GLAVA 13

U taj }e dan biti otvoren izvor domu Davidovom i stanovnicima jerusalimskim za greh i za ne~istotu.

13:2 I u taj }u dan, govori Gospod nad vojskama, istrebiti iz zemlje imena idolima da se vi{e ne spominju, i proroke i ne~isti duh ukloni}u iz zemlje.

13:3 I ako ko jo{ usprorokuje, re}i }e mu otac njegov i mati njegova, koji ga rodi{e: Ne}e{ biti `iv, jer si govorio la`u ime Gospodnje. I otac }e

ga njegov i mati njegova, koji ga rodi{e, probosti, {to prorokova.

13:4 I u taj }e se dan stideti proroci, svaki svoje utvare, kad bi prorokovao, i ne}e se ogrtati pla{tem od kostreti da bi lagali.

13:5 Nego }e svaki re}i: Nisam prorok, ratar sam, jer me ~ovek najmi od mladosti moje.

13:6 I ako mu ko re~e: Kakve su ti to rane na rukama? On }e odgovoriti: Dopadoh ih u ku}i prijatelja svojih.

13:7 Ma~u, ustani na pastira mog, i na ~oveka druga mog, govori Gospod nad vojskama, udari pastira, i ovce }e se razbe}i, ali }u okrenuti ruku svoju k malima.

13:8 I u svoj zemlji, govori Gospod, dva }e se dela istrebiti u njoj i poginuti, a tre}i }e ostati u njoj;

13:9 I tu }u tre}inu metnuti u oganj, i pretopi}u ih kako se pretapa srebro, i oku{a}u ih kako se ku{a zlato, oni }e prizvati ime moje, i ja }u im se odazvati i re}i }u: To je moj narod; a oni }e re}i: Gospod je Bog na{.

GLAVA 14

Evo ide dan Gospodnji, i plen }e se tvoj razdeliti usred tebe.

14:2 Jer }u skupiti sve narode na Jerusalem u boj, i grad }e se uzeti, i ku}e opleniti i `ene osramotiti i polovina }e grada oti}i u ropstvo, a ostali narod ne}e se istrebiti iz grada.

14:3 Jer }e Gospod iza}i, i vojeva}e na narode kao {to vojuje na dan kad je boj.

14:4 I noge }e Njegove stati u taj dan na gori maslinskoj koja je prema Jerusalemu s istoka, i gora }e se maslinska raspasti po sredi na istok i na zapad da }e biti prodol vrlo velika, i polovina }e gore ustupiti na sever a polovina na jug.

14:5 I be`a}ete u prodol gorsku, jer }e prodol gorska dopirati do Asala, i be`a}ete kao {to be`aste od trusa u vreme Ozije, cara Judinog; i do}i }e Gospod Bog moj, i svi }e sveti biti s tobom.

14:6 I u taj dan ne}e biti videlo svetlo i mra~no;

14:7 Nego }e biti jedan dan, koji je poznat Gospodu, ne}e biti dan i no}, jer }e i uve~e biti svetlost.

14:8 I u taj }e dan prote}i iz Jerusalima voda `iva, pola k isto~nom moru a pola k zapadnom moru, i bi}e i leti i zimi.

14:9 I Gospod }e biti car nad svom zemljom, u onaj dan bi}e Gospod jedan i ime Njegovo jedno.

14:10 I sva }e se zemlja pretvoriti u ravnicu od Gavaje do Rimona s juga Jerusalemu, koji }e se podignuti i naseliti na svom mestu od vrata Venijaminovih do mesta gde su prva vrata, do vrata na uglu, i od kule Ananeilove do teska carevog.

14:11 I oni }e nastavati u njemu, i ne}e vi}e biti prokletstva, i Jerusalem }e stajati bez straha.

14:12 A ovo }e biti zlo kojim }e Gospod udariti sve narode koji bi vojevali na Jerusalem: telo }e svakom posahnuti dok jo{ stoji na nogu, i o-i }e svakom posahnuti u rupama svojim, i jezik }e svakom posahnuti u ustima.

14:13 I u to }e vreme biti velika smetnja me|u njima od Gospoda, i hvata}e jedan drugog za ruku, i ruka }e se jednog podignuti na ruku drugog.

14:14 A i Juda }e vojevati na Jerusalem, i blago svih naroda unaokolo sabra}e se, zlato i srebro i odelo vrlo mnogo.

14:15 I zlo kao to zlo sna}i }e konje, mazge, kamile i magarce i svu stoku koja bude u tom logoru.

14:16 I ko god ostane od svih naroda koji do|u na Jerusalem, svak }e dolaziti od godine do godine da se pokloni caru Gospodu nad vojskama i da praznuje praznik senica.

14:17 I ako koje od plemena zemaljskih ne bi do{lo u Jerusalem da se pokloni caru Gospodu nad vojskama, na njih ne}e biti da`da;

14:18 I ako se pleme misirsko ne bi podiglo i do{lo, na koje ne da`di, bi}e isto zlo kojim }e Gospod udariti narode koji ne bi dolazili da praznuju praznik senica.

14:19 Takav }e biti greh Misircima i greh svim narodima koji ne bi dolazili da praznuju praznik senica.

14:20 U taj }e dan biti na zvoncima konjskim:
Svetinja Gospodu; i lonci }e u domu Gospodnjem
biti kao zdele pred oltarom;

14:21 I svi }e lonci u Jerusalimu i u Judi biti
svetinja Gospodu nad vojskama, i svi koji ho}e da
prinesu `rtvu dolaze}i uzima}e ih i kuvati u njima;
i u taj dan ne}e vi{e biti Hananejca u domu Gospo-
da nad vojskama.